

maa involvere noget Fast, og man kan tænke sig Muligheden af, at en tilfældig Majoritet paa Rigsdagen kunde anfætte Legatet til en meget ubetydelig Størrelse, ja endog saa til Ingenting. Jeg skal derfor tillade mig til næste Behandling at stille Endringsforslag til, at det sidste Punktum af § 1 udgaaer.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet:

Jeg skjønner ikke, at den Tilfælde, som den ærede Landsthingsmand ønsker fjernet, er af nogen betænkelig Natur. At sætte Grænsen mellem selve Finantsloven og de finantsielle Love, er altid vanskeligt, og jeg troer, at den ærede Landsthingsmand, der saa nøie kender vore Finantslove, uden Tvivl meget let vil kunne finde Exempler paa, at saadanne Summer ere bevilgede i Finantsloven. Jeg skjønner ikke, at der vilde kunne være Noget til Hinder for at optage den Bestemmelse, der staaer i Lovforslaget, i selve Finantsloven, overeensstemmende med hvad der vistnok ofte er skeet i lignende Tilfælde. Jeg seer heller ikke, at der i dette Tilfælde kan være nogen Betænkelighed ved, at den Bestemmelse vedtages, at Beløbet kan ned sættes gennem Finantsloven. Lignende Summer bevilges jo aarlig gennem Finantsloven, f. Ex. til Videnskabs- og Kunstners Fremme, hvor en Deel af Beløbet er fastsat, men hvor det med Hensyn til en Deel af det er overladt til Ministeriets Raadighed at fordele det; det bliver da Gjenstand for Undersøgelse, hvorledes Ministeren har benyttet sig af den ham givne Myndighed, men der har hidtil aldrig været Exempel paa, at der er blevet gjort Forsøg paa at faae Beløbet bevilget til visse bestemte Personer. Jeg seer altsaa ikke, at der i Loven er opstillet nogen Grundsetning, der skulde kunne være betænkelig.

Lehmann: Jeg maa tillade mig at bemærke, at det af den ærede Cultusminister Anførte ikke har været istand til at fjerne de Betænkeligheder, der paatrængte sig mig ved at gennemlæse Udkastet i den Skikkelse, hvori det er kommet til os. Det er aldeles vist, at der i vore Finantsloves Historie kan opvises ikke saa Tillæg, om hvilke det maa erkendes, at

de maa skee helst ikke maatte have staaet ved Seg-troer, at det har været Hovedtendentsen, saavidt muligt at holde saadanne Ting ude, og jeg troer tillige, at man ikke skal opgive denne Tendents. Jeg skal ikke indlade mig paa det Exempel, som den ærede Cultusminister har fremfat, da det er et Forhold, der er heelt forskjelligt fra det foreliggende, idet det nemlig angaaer Summer, der bevilges af Statens egne Midler til bestemte Diemed, og hvor det altsaa maa ligge i Sagens Natur, at det maa være Rigsdagen forbeholdt at forhøje eller formindske dem, alt efter som det maatte stemme med Ret og Billighed. Nu er vistnok Sorø Academi og Alt, hvad dertil hører, bragt ind som et særligt Fond under Rigsdagens Omraade; men her forhandles ikke Noget om Sorø Academies egne Midler, men kun om et Bederlag for en Eiendom, der ganske vist bestyres under Sorø Academi, men dog har en fundatsmæssig Bestemmelse. Der er altsaa her Tale om at sætte en Sum istedetfor Eiendommen til Disposition som Legat, idet det har været nødvendigt at gjøre nogle Forandringer, for at Testators Villie paa en fylligere og hensigtsmæssigere Måde kunde blive opnaaet. Om 800 Rd. er det aldeles correcte Beløb, derom kan der disputeres, og derfor vilde jeg ikke finde det at være noget Overgreb, hvis man undersøgte Summen næriere, ja selv om man skulde sætte den til Renten af den Capital, som indkommer ved Gaardens Salg. Men efterat der ved denne Lov er taget Bestemmelse om en Anvendelse, hvorved man har søgt at komme Testators Villie, i alt Fald, hvad der maatte formodes at være hans Anskuelse og Hensigt, saa nær som muligt — og i saa Henseende troer jeg man har været heldig — saa troer jeg, at denne Sum ikke kan røres eller røffes ved paafølgende Finantslove. Jeg har allerede meget ofte under Finantslovens Behandling været i den Nødvendighed at maatte minde Thinget om, at det formeentlig er en af sammes vigtigste Opgaver at paasee, at der ikke i Finantsloven indbrages Afgjørelsen af Sager, der ikke retlig henhøre under den, fordi det ligefrem er hjemlet i selve Grundloven, at paa Finantslovens Forhandling har den ene af Rigsdagens Afde-